

foreflaaet, saa forekommer det mig meget naturligt, om man ffænkter Sagen af Opmærksomhed, og hvis man altsaa her i Folkethinget i Principet er enig om, at hemmelig Afstemning bør indføres, saa mener jeg, at denne Sag passende maa afsluttes med en Dagsorden, som opfordrer Regeringen til at tage denne Sag under Overveielse og forelægge Forslag til Lov om hemmelig Afstemning. Det synes mig at være det Naturligste, at en saa stor og vigtig Sag fremgaar af Regeringens Initiativ.

D. Christensen: Ja, jeg har den Følelse og den fuldstændig berettigede Følelse, at denne Sag ikke vil møde Modstand fra nogen Side, heller ikke fra Regeringens. Jeg vil dog ved denne Leilighed udtale mig om Forslaget i dets store Almindelighed. De Udtalelser, som ere fremkomne her paa Thinget, have i det Hele taget været meget glædelige, efterdem de gik ud paa, at Alle eller saa godt som Alle vare enige om det Princip, der er nedlagt her i dette Lovforslag; men der var en Del af de ærede Medlemmer, jeg sigter her navnlig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), som ikke netop ser saaledes paa Lovforslaget, som jeg. Han betonedede særlig, at det var et Lovforslag, som skulde og vilde beskytte Smaaamanden. Det er jeg fuldstændig enig med ham i. Men jeg tror, dette Forslag rækker langt, langt videre, end ved første Blik synes. Det er ikke Smaaamanden, det alene dreier sig om. Naar man — som jeg — har set de virkelige Forhold ude i Livet, hvorledes de desværre ere, saa ser man, at det ikke er Smaaamanden med 1 Kr. eller 2, men Forpagtere med 5—600 Tønder Land; det er Statsraaden, det er Folk indtil de høieste Rangsclasser, som lide ved dette. Der er kun den Forskiel, at Folk nedester lide kun derved, at de selv føle Trykket, men Folk opad lide ikke alene derved, at de selv føle Trykket, men ogsaa derved, at de maa i væsentlig Grad trykke nedad og udad. Derfor mener jeg, at dette Forslag her er ikke et Smaaamandsforslag, men et Lovforslag af den Bestaafenhed — som jeg har udtalt offentlig — at den Dag, dette Forslag — eller et lignende med samme Princip — gaar igjennem i Danmark, da først kan den danske Vælgerbefolkning sige: Nu have vi almindelig Valgret. Det vil føre dertil, at de i Virkeligheden ville have faaet noget Helt, medens de i dette Dieblif kun have noget Halvt. Efter min Mening kommer det an paa Sandhed og Popularitet; men det dreier sig især om Sandhed. Jeg

tror ikke, der sidder Nogen her i Folkethinget, uden at han jo ønsker at blive valgt med og ved Sandhed. Han vil kun vælges her, naar han veed, at han er valgt paa Grund af, at han skulde vælges. Hvorvidt dette Lovforslag i sine Enkeltheder rummer nok, eller om der kunde være Et og Andet, som ikke netop er paa bedste Maade, det er jo netop det, vi her skulle forhandle og ordne. Det er indlysende nok, at vi Forslagsstillere ikke have tiltroet os den Dygtighed, at vi netop fuldt ud skulde have ramt det Rette. For mig er det ikke Hovedsagen, at den kommer ud saadan, som den nu er, men derimod at den i det Hele taget kommer ud. Jeg mener ikke, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgtreds (Holch), at det skulde være passende at henvise Sagen til Regeringens nærmere Overveielse; nei, derimod vil jeg sige: Er der nogen Sag, som Folkethinget kjender og kjender til Bunds, er det denne, og er der nogen Sag, Folkethinget kan magte og Landsthinget naturligtvis ligesaa fuldt, er det denne. Det er af den Slags Ting, som vi, der have siddet her i flere Aar, have set, hvorledes det er, og hvorledes det ikke skulde være, og derfor have en Mening om, hvorledes det skulde og burde blive. Jeg er overbevist om, at dette Princip her vil paa den fuldstændigste Maade kunne slaa en Bom for Alt, hvad der hedder Valgtryk. Er der Nogen, som efter at denne Lov er udkommet vil sladdre af Stole, saa bliver det hans egen Sag. Den Mand, som hører paa den Slags Ting, har man ingen Borgen for, at han jo kan danske med Høire den ene Dag og stemme paa Venstre den næste. Han kan jo stille den Fane ud, som han ønsker; lad det være hans Sag; men at der skulde være nogen Lafune her, som kunde give Leilighed til Omgaaelse, det tror jeg ikke paa, medmindre det nærmere paavises. Det siges af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Johannsen), at det ikke er praktisk i sin Udførelse, fordi det ikke er simpelt nok — det tager for lang Tid — ja, er det saa, saa er det den letteste Sag af Verden at ordne dette. Skulde det, hvad jeg ikke tror, vise sig, at det vil være længere for en Mand at gaa ind og skrive et Kryds end at staa og vente, medens Navnet bliver skrevet, og høre det opraabt igjen, er det den letteste Ting af Verden at ordne dette. Man ser jo, hvorledes det gaar for sig saavel i Kjøbenhavn som paa Landet. Paa Landet deler man et Sogn og i Kjøbenhavn Valgtredene i lige saa mange Afdelinger, som der er Bogstaver i Alfabetet; og deler igjen disse Afdelinger i Underafdelinger o. s. v.